

Západ na cestě k ekonomickému kolapsu

Paul Craig Roberts

3.2.2016

Michael Hudson je nejlepší ekonom na světě. Skutečně, mohl bych téměř říct, že je jediným ekonomem na světě. Téměř všichni ostatní jsou neoliberálové, což nejsou ekonomové, ale vyvolávači pro finanční zájmy.

Pokud jste o Michaelu Hudsonovi neslyšeli, ukazuje to jen na sílu matrixu. Hudson by měl dostat několik Nobelových cen za ekonomiku, ale nikdy žádnou nedostane.

Hudson nechtěl být ekonomem. Na univerzitě v Chicagu, která měla přední ekonomickou fakultu, studoval Hudson hudbu a kulturní historii. Odešel do New Yorku, kde pracoval ve vydavatelství. Myslel si, že se může osamostatnit, když dostal práva na díla a archiv George Lucase a Lva Trockého, ale vydavatelství neměla na dílech dvou židovských marxistů, kteří měli výrazný vliv na 20. století, zájem.

Hudsona pojilo přátelství s bývalým ekonomem General Electric, který ho učil finanční toky v ekonomickém systému a vysvětlil mu, jak vznikají krize, když dluh přeroste ekonomiku. Zaujat začal Hudson studovat ekonomický program na univerzitě v New Yorku a vzal místo ve finančním sektoru, kde počítal, jak jsou úspory přeměňovány na nové hypotéční půjčky.

Hudson se o ekonomii naučil více během své praxe, než v doktorandských kurzech. Na Wall Street se naučil, jak bankovní úvěry nafukují ceny pozemků, a tím úrokové platby finančnímu sektoru. Čím více banky půjčovaly, tím vyšší byl nárůst cen nemovitostí, což opět stimulovalo další bankovní úvěry. Jak obsluha hypotéčních dluhů rostla, rostly platby finančnímu sektoru od domácností a rostla cena nájemného. Když se nerovnováha stala příliš velkou, bubliny praskly. Navzdory jejímu významu nebyla analýza pachtovného a hodnoty nemovitostí součástí jeho doktorandského studia ekonomie.

Pak Hudson pracoval pro Chase Manhattan, kde používal vývozy do jihoamerických zemí k výpočtu, jak velkou dluhovou službu si tyto země mohou dovolit platit americkým bankám. Hudson zjistil, že stejně jako poskytovatelé hypoték považují příjmy z nájemného za peněžní tok, který lze odklonit do plateb úroků, i mezinárodní banky považují příjmy cizích zemí z vývozu za příjmy, které lze použít na placení úroků zahraničních půjček. Hudson zjistil, že cílem věřitelů je zmocnit se celého ekonomického přebytku dané země a převést ho na platby dluhové služby.

Američtí věřitelé a MMF brzy půjčovaly zadluženým zemím peníze, kterými platily úroky. To způsobilo, že zahraniční dluh těchto zemí rostl o složené úroky. Hudson předpověděl, že zadlužené země nebudou schopny splácet své dluhy, což byla nevídaná předpověď, která se však potvrdila, když Mexiko oznámilo, že nemůže splácet. Tato krize byla vyřešena „Bradyho dluhopisy“, papíry pojmenované po americkém ministru financí, ale když přišla v r. 2008 americká hypotéční krize, jak Hudson předpověděl, pro americké vlastníky domů se neudělalo nic. Pokud nejste mega bankou, vaše problémy nejsou středem pozornosti americké ekonomické politiky.

Chase Manhattan pak nechala Hudsona vyvinout účetní formát pro analýzu platební bilance amerického ropného průmyslu. Zde se Hudson opět poučil o rozdílu mezi oficiální statistikou a skutečností. Za použití „převodního oceňování“ se ropné společnosti dokázaly vyhnout placení daní tím, že vytvořily iluzi nulových zisků. Pobočky ropných společností v daňových rájích kupují ropu za nízkou cenu od producentů. Těmito místy, kde se daně ze zisku neplatí, pak byla ropa prodávána západním rafinériím za zvýšenou cenu, aby se eliminovaly zisky. Zisky zaznamenaly pobočky ropných společností v daňových rájích. (Daňové úřady do jisté míry podnikly tvrdá opatření, aby aspoň nějak omezily používání převodního oceňování k vyhýbání se daním).

Dalším Hudsonovým úkolem bylo odhadnout množství peněz se zločinným původem jdoucích do tajného bankovního systému Švýcarska. Při svém vyšetřování, naposledy pro Chase, Hudson objevil, že podle pokynu amerického ministerstva zahraničí zřídila Chase a další velké banky pobočky v Karibiku, s cílem lákat peníze drogových dealerů do dolarových aktiv, aby se podpořil dolar (navýšením poptávky po dolarech ze strany zločinců), aby se vyrovnaly či vykompenzovaly odlivy dolarů Washingtonu do zahraničí v souvislosti s vojenskými operacemi. Pokud dolary odtečou z USA, ale nevzroste poptávka, aby se absorbovala větší nabídka dolarů, měl by kurs dolaru spadnout, a tím ohrozit základy americké moci. Poskytnutím trhu bank v daňových rájích, ve kterých si zločinci mohou uložit své nezákonné dolary, americká vláda podporovala kurs dolaru.

Hudson objevil, že deficit americké platební bilance, zdroj tlaku na hodnotu amerického dolaru, je zcela vojenského charakteru. Americké ministerstvo financí a zahraničí podporovaly karibská bezpečná útočiště pro ilegální zisky, aby se vykompenzoval negativní dopad amerických vojenských operací v zahraničí na americkou platební bilanci. Jinými slovy, pokud lze použít kriminalitu na podporu amerického dolaru, je americká vláda pro kriminalitu všemi deseti.

Když přišlo na ekonomiku situace, neměla ekonomická teorie tušení. Ani obchodní toky, ani přímé investice nebyly při určování kurzů důležité. Důležitým byly „chyby a opominutí“, která Hudson objevil jako eufemismus pro horké likvidní peníze drogových dealerů a vládních představitelů defraudujících příjmy z vývozu svých zemí.

Problémem pro Američany je, že obě politické strany považují potřeby Američanů za pasivum a za překážku ziskům vojensko-bezpečnostního komplexu, Wall Street a mega bank, a světovládě Washingtonu. Vláda ve Washingtonu zastupuje mocné zájmové skupiny, nikoliv americké občany. To je důvod, proč je v 21. století útočeno na ústavní ochranu občanů, aby mohli být občané odstraněni z cesty potřebám Říše a jejích leníků.

Hudson zjistil, že ekonomická teorie je skutečně ústrojím pro okrádání Untermenschen. Teorie mezinárodního obchodu tvrdí, že země mohou obsluhovat obrovský dluh prostě tím, že sníží domácí mzdy, aby zaplatily věřitelům. To je politika aplikovaná v současnosti na Řecko a byl to základ restrukturalizačních programů MMF nebo úsporných programů vnucených dlužnickým zemím, tedy v podstatě forma vykrádání, která převádí národní zdroje na zahraniční věřitele.

Hudson zjistil, že monetární teorie se zabývá pouze mzdami a spotřebitelskými cenami, a nikoliv inflací cen aktiv, jako nemovitostí a akcií. Zjistil, že ekonomická teorie slouží jako krytí pro polarizaci světové ekonomiky mezi bohaté a chudé. Sliby globalismu jsou mýty. Dokonce i levicoví marxističtí ekonomové uvažují o vykořisťování jen z hlediska mezd a nejsou si vědomi, že hlavním nástrojem vykořisťování je výpalné finančního systému převáděné na platby úroků.

Ekonomická teorie přehlíží dluh jako nástroj vykořisťování, což vedlo k tomu, že Hudson se podíval na historii toho, jak dřívější civilizace řešily rostoucí dluh. Jeho průzkum byl tak průlomový, že univerzita Harvard ho jmenovala výzkumným odborným asistentem v oboru babylonská ekonomická historie v Peabodyho muzeu.

Mezitím pokračoval ve snaze, aby si ho všimly finanční firmy. Byl najat, aby vypočítal počet let, po která budou Argentina, Brazílie a Mexiko schopny platit extrémně vysoké úroky u svých dluhopisů. Na základě Hudsonovy práce Scudder Fund dosáhl v r. 1990 druhé nejvyšší návratnosti na světě.

Hudsonovy výzkumy problémů naší doby ho přivedly k historii ekonomického myšlení. Objevil, že ekonomové 18. a 19. století chápali ochromující moc dluhu mnohem lépe, než dnešní neoliberalní ekonomové, kteří jej v podstatě zanedbávají, aby lépe uspokojili zájmy finančního sektoru.

Hudson ukazuje, že západní ekonomiky byly financionalizovány kořistnickým způsobem, který obětovává veřejné zájmy zájmům finančního sektoru. To je důvod, proč ekonomika pro obvyklé lidi již nefunguje. Finance již nejsou produktivní. Staly se parazitem ekonomiky. Hudson vypráví tento příběh ve své poslední knize Zabíjení hostitele (Killing the Host) (2015).

Čtenáři se mne často ptají, jak se mohou naučit ekonomii. Mojí odpovědí je, aby strávili spoustu hodin nad Hudsonovou knihou. Zaprvé, přečtete si knihu jednou nebo dvakrát, abyste získali představu, čím se zabývá. Pak ji prostudujte pečlivě část po části. Když knihu pochopíte, budete chápat ekonomii lépe, než jakýkoliv Nobelovou cenou oceněný ekonom.

Berte tento článek jako úvod ke knize. Napíšu o tom více, jakmile mi to současné události a čas dovolí. Co se mne týká, nelze mnoho současných událostí chápat nezávisle na Hudsonových vysvětleních financionalizace západní ekonomiky. Skutečně, vzhledem k tomu, že většina ruských a čínských ekonomů je vzdělána v neoliberalní ekonomii, mohly by tyto země také následovat Západ a jeho cestu dolů.

Když si dáte Hudsonovu analýzu financionalizace dohromady s mojí analýzou negativních dopadů přesouvání pracovních míst do zahraničí, pochopíte, že současná ekonomická cesta západního světa je cestou k destrukci.

[The West Is Traveling The Road To Economic Ruin](#) vyšel 1. února 2016 na paulcraigroberts.org. Překlad v ceně 575 Kč Zvědavec.

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2016/02/6763-zapad-na-cestech-k-ekonomickemu-kolapsu.htm>